

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 13618

гр. София, 17.04.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в
закрито заседание на 17.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

като разгледа дело номер **6353** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 46, ал. 5 от Закона за общинската собственост /ЗОбС/.

Образувано е по жалба на Р. И. И., чрез адв. И. Г. срещу Мълчалив отказ на Комисия по чл. 10 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на СО към Район „Л.“ /НРУУРОЖТСО или Наредбата/ по заявление за картотекиране от 28.02.2024 г.

В обстоятелствената част на жалбата са въведени съображения незаконосъобразност на мълчаливия отказ. Твърди се, че Комисията има задължение да се произнесе с положителен или отрицателен за заявителя акт. Счита още, че Комисията е длъжна служебно да събере необходимата ѝ информация, а не да изисква допълнителни данни от заявителя. Претендират се разноски по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Комисия по чл. 10 от НРУУРОЖТСО към Район „Л.“, за съдебно заседание, редовно призована, не изпраща представител. С представянето на административната преписка е постъпил отговор на жалбата, в който се поддържа недопустимост на оспорването поради просрочие, алтернативно неоснователност. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София – град, като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168 ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по молба с вх. № РЛН24-ГР94-967/27.02.2024 г., подадено до кмета на Район „Л.“, Столична община, от Р. И. И., чрез пълномощника си Б. З., с искане да бъде включен в картотеката на нуждаещите се от жилище граждани при район „Л.“. Към цитираната молба са приложени попълнена от жалбоподателя декларация по НРУУРОЖТСО и пълномощно.

С Писмо, изх. № РЛН24-ГР94-967/1/25.03.2024 г. Р. И. е уведомен, че декларацията не е

попълнена и подадена по надлежния ред, не са приложени изискуемите по Наредбата документи. В писмото допълнително е посочено, че представляващият И. адв. Б. З. е лишен да упражнява адвокатска професия, поради което следва Р. И. лично или по реда и при условията на чл. 18 от АПК да подаде заявлението и декларацията, както и изискуемите документи по чл. 6, ал. 3 от НРУУРОЖТСО.

Писмо с изх. № РЛН24-ГР94-967/1/25.03.2024 г. е получено на 29.03.2024 г. лично от Р. И., видно от приложеното на л. 31 от делото известие за доставяне 00IDZO С.

По делото е приложено Писмо с изх. № РЛН24-ГР94-578/1/19.02.2024 г. до Б. С. З., в което същият е уведомен, че не може да подава от името на Р. И. документи по реда на НРУУРОЖТСО. Писмото е получено на 26.02.2024 г. от лице, подписало се като М..

По делото е представена декларация по чл. 6, ал. 1 от НРУУРОЖТСО с вх. № РЛН24-ГР94-578/06.02.2024 г. от Р. И. с нотариална заверка на подпис от 17.01.2024 г. от нотариус К. С. № 111 НК. Представено е и писмо с изх. № 23-ГР-5454/1/08.02.2024 г. до Р. И. с указания за представяне на изискуемите по чл. 6, ал. 1 и ал. 3 от НРУУРОЖТСО документи. Последното не е получено от И., видно от представените от „Български пощи“ ЕАД копие на пощенски плик с отбелязване „отсъства“ и известие за доставяне. Представени са идентични документи /молба и декларация/ с вх. № РЛН23-ГР94-5454/28.12.2023 г.

Административен съд – София – град в настоящият съдебен състав, като съобрази становищата и представените по делото доказателства, намира жалбата за ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМА за разглеждане, поради липса на годен за оспорване административен акт и на основание чл. 159, т. 1 АПК същата следва да се остави без разглеждане по същество, а образуваното съдебно производство да се прекрати по следните съображения:

Оспорва се „Мълчалив отказ“ на Комисия по чл. 10 от НРУУРОЖТСО към Район „Л.“, СО за произнасяне по подадено заявление за картотекиране от Р. И. И..

По смисъла на чл. 58, ал.1 от АПК Мълчаливият отказ представлява бездействие на администрацията в случаите, когато административният орган има задължение да се произнесе по направено пред него искане. Непроизнасянето на сезирания административен орган се приравнява на административен акт, когато за последния съществува законово основание за изпълнение на искането. Наличието на надлежно сезиране и компетентност за разглеждането на подаденото искане е условие за прилагането на фикцията, уредена в чл. 58, ал. 1 от АПК, че непроизнасянето в срок се счита за мълчалив отказ, подлежащ на обжалване. Мълчалив отказ е налице тогава, когато органът е сезиран и има задължение да се произнесе по направеното искане, т. к. само тогава се засягат правата на заинтересованата от издаването му страна. Проявлението на установената законова фикция се осъществява при наличие на елементите от визирания в правната норма фактически състав, който изисква подадено до компетентния орган искане за издаване на административен акт и непроизнасяне на органа в определения срок. И обратното, когато административният орган не е надлежно сезиран, било поради липса на компетентност, изтичане на срокове, липса на фактическите предпоставки за произнасяне, съобразено с изискванията на правната норма или други правопрепятстващи обстоятелства, то тогава не възниква задължение за административния орган да се произнесе, респ. не се осъществява мълчалив отказ по см. на чл. 58, ал. 1 от АПК.

Или обобщено казано „мълчалив отказ“ по см. на чл. 58 от АПК ще е налице само тогава, когато административният орган е задължен да се произнесе по подадено искане, т.е. само тогава ще има годен за оспорване административен акт по фикцията по чл. 58, ал. 1 от АПК. Обратното, когато административният орган няма задължение да се произнесе, то тогава няма да има „мълчалив отказ“, респ. няма да има годен за оспорване административен акт.

Гореизложеното, приложено към настоящият случай, съдът намира, че за ответника по делото - Комисия по чл. 10 от НРУУРОЖТСО към Район „Л.“, СО, не е възникнало задължение за произнасяне.

Съгласно чл. 25 от АПК датата на започване на производството е датата на постъпване на искането в компетентния административен орган, в който то е подадено. Съгласно чл. 30 от АПК когато писменото искане не е подписано и при съмнение дали то изхожда от посочения в него гражданин или организация, административният орган изисква неговото потвърждение със собственоръчен или електронен подпис в тридневен срок от съобщението за това. При непотвърждаване в срок производството се прекратява. Ако искането не удовлетворява останалите изисквания на закона, заявителят се уведомява да отстрани недостатъците в тридневен срок от съобщението за това с указание, че неотстраняването им ще предизвика прекратяване на производството.

Съгласно чл. 30, ал. 3 от АПК срокът за произнасяне започва да тече от датата на отстраняване на нередовностите.

Съдът приема, че в случая е налице висящност на производството, доколкото същото е започнало по молба с вх. № РЛН24-ГР94-967/27.02.2024 г. С писмо, изх. № РЛН24-ГР94-967/1/25.03.2024 г. Р. И. е уведомен да отстрани недостатъците на заявлението си за картотекиране. По същество цитираното писмо представлява уведомление за отстраняване на недостатъци по см. на чл. 30, ал. 1 и ал. 2 от АПК. Действително в Писмо, изх. № РЛН24-ГР94-967/1/25.03.2024 г. не е даден срок за отстранение на недостатъците, респ. представяне на документи по чл. 6, ал. 3 от НРУУРОЖТСО, поради което съдът приема, че е налице висящност на производството, молба с вх. № РЛН24-ГР94-967/27.02.2024 г. Аргумент в тази насока е, че не се твърди, а и липсват данни за нарочно прекратяване на производство със съответен акт на Комисия по чл. 10 от НРУУРОЖТСО.

Съгласно чл. 30, ал. 3 от АПК срокът за произнасяне започва да тече от датата на отстраняване на нередовностите. Така, след като не е прекратено производството и не са отстранени нередовностите, то за Комисия по чл. 10 от НРУУРОЖТСО не е започнал да тече двумесечния срок по чл. 10, ал. 2 от Наредбата. Тук следва да се посочи, че при анализ последната разпоредба също се налага извода, че двумесечният срок започва да тече едва след окомплектоване на заявлението съобразно чл. 6 от НРУУРОЖТСО – декларация по образец и приложения удостоверения от адресна служба на СДВР, удостоверения от Службата по вписванията за извършени сделки с имоти на територията на Столична община, а при необходимост и от други населени места, удостоверения от Данъчна служба за декларирани имоти, служебни бележки за годишните доходи от трудово или служебно правоотношение за предходната година, а при наличие на други доходи - копия от подадените данъчни декларации, копия от договори за наем, когато лицето и членовете на неговото семейство (домакинство) живеят на свободно договаряне и копие от решение на ТЕЛК, ако има такова.

Следователно, доколкото не е започнал да тече срока за произнасяне за административния орган, то същият няма и задължение да се произнесе, респ. не може да се формира „мълчалив отказ“ по см. на чл. 58 от АПК.

Следва да се посочи, че са неоснователни твърденията в жалбата до съда, че Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО има задължение служебно да събере данните за лицето/лицата, изискуеми по чл. 6, ал. 3 от Наредбата. Разпоредбата на чл. 36, ал. 4 от АПК не намира в случая приложение, доколкото Комисия по чл. 10 от НРУУРОЖТСО е орган, строго специализиран по своето естество и различен орган от МВР, АВ, данъчна служба и пр. Отделно от това, изискването на Наредбата, която е специална уредба по см. на чл. 36, ал. 1 от АПК, е кандидатстващите за картотекиране да

представят документи по чл. 6, ал. 3, като по отношение на данни от МВР/СДВР, АВ, данъчна служба, декларирането им е неприложимо.

С оглед пълнота на изложението съдът излага още, че представените по делото предходни заявления за картотекиране (описани по-горе) не променят извода, че не е настъпило задължение за Комисия по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, респ. липсва „мълчалив отказ“. От доказателствата се установява, че Р. И. е кандидатствал за картотекиране с искане, вх.№ РЛН23-ГР94-5454/28.12.2023 г. и вх. № РЛН24-ГР94-578/06.02.2024г. като в двата случая е било изискано от заявителя да отстранява недостатъци на заявлението – да представя документи по чл. 6, ал. 3 от Наредбата. Съдът счита, че и е в двата случая е налице висящност на административното производство, предвид липсата на акт за прекратяване. И това е така, защото приемайки обратното, би означавало, че още по заявление с вх.№ РЛН23-ГР94-5454/28.12.2023г. би се формирал „мълчалив отказ“, получил стабилитет като неоспорен, което пък е пречка за ново разглеждане на искането за картотекиране, конкретно процесното вх. № РЛН24-ГР94-967/27.02.2024г., предвид пълния идентитет на страни и обстоятелства - арг. чл. 27, ал. 2, т. 1 от АПК.

Най-после и по отношение на представителството съдът намира за уместно да посочи, че съгласно чл. 18, ал. 2 от АПК пред административните органи гражданите и организациите могат да се представляват с писмено пълномощно с нотариална заверка на подписа и от други граждани или организации. Следователно, спорът между администрацията на Р-н „Л.“, СО и Б. С. 3. е безпредметен, предвид приложеното на л. 29 от делото пълномощно от 27.03.2023г. с нотариална заверка от нотариус К. С.. В случая на преценка подлежи само това, какво е било заверено – подпис, дата или копие на документ, от където се прави извод за представителната власт.

По тези доводи и аргументи, липсата на административен акт (вкл. мълчалив отказ) за настоящата съдебна инстанция не съществува задължение да разгледа по същество предявената жалба досежно нейната основателност. Съгласно чл. 159 АПК, съдът е длъжен да провери допустимостта на подадената жалба и след като констатира, че е налице основанията по чл.159, т.1 АПК следва да я остави без разглеждане и да прекрати образуваното въз основа на нея производство.

Предвид изхода на спора, с оглед своевременно поискани разноски със съпроводителното писмо, с което е изпратена административната преписка и на основание чл.143, ал.3 от АПК, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответната сторените по делото разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лева, определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ,

Водим от гореизложеното и на основание чл. 253 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК, във вр. с чл. 159, т. 1 от АПК, Административен съд – София - град, 33-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ ХОДА НА ДЕЛОТО по същество, даден с определение от о.с.з.;

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба на Р. И. И., чрез адв. И. Г., срещу мълчалив отказ на Комисия по чл. 10 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на СО към район Л. /НРУУРОЖТСО или Наредбата/ по заявление за картотекиране от 28.02.2024 г.;

ОСЪЖДА Р. И. И., ЕГН [ЕГН] от [населено място], да заплати на Столична община сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение;

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. № 6353/2024 г. по описа на Административен съд – София – град.

Определението подлежи на обжалване чрез Административен съд – София - град с частна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи по реда на чл. 137 от АПК!

СЪДИЯ: